

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NYT FRA LOKALHISTORIEN

UDGIVET AF LOKALHISTORISK SELSKAB FOR BRØNSHØJ, HUSUM OG UTTERSLEV

BILLEDAFTEN
INDUSTRI PÅ RENTEMESTERVEJ
Mandag d. 22. oktober 2018 kl. 19-21

Glud & Marstrand, Schous Fabrikker, Tekno og mange andre landskendte virksomheder holdte til på Rentemestervej i Nordvest. Vi ser billeder fra vejens 100-årige historie tilbage til dengang den hed H C Jønsensvej.

Sted: Biblioteket, Rentemestervej 76, 2400 NV. (Salen - 3.sal)
Alle er velkomne. Gratis adgang.

Årr.: Lokalhistorisk Selskab for Brønshøj, Husum og Utterslev i samarbejde med Bispebjerg Lokaludvalg.

Bispebjerg
Lokaludvalg

Plakat for Billedaften i Biblioteket på Rentemestervej d. 22. oktober 2018

NYT FRA LOKALHISTORIEN udkommer fire gange om året. Eftertryk er tilladt efter aftale og med kildeangivelse. Bladet modtager meget gerne indlæg fra medlemmerne, men redaktionen påtager sig intet ansvar, hverken for indhold eller for korrektur.
Redaktion: Bo Öhrström (ansvarshavende).

Forsiden

Plakat for Billedaften i Biblioteket på Rentemestervej d. 22. oktober 2018. Et meget velbesøgt arrangement, hvor Lokalhistorisk Selskab viste billeder af en række af de kendte, spændende virksomheder, der lå i Nordvest 1900-1970. Plakatkunstneren hedder Rikke Jensen. Se hendes hjemmeside www.rikkejensen.dk, hvor farverige postkort og plakater med motiver fra Nordvest kan ses og købes.

Medlemmer af Lokalhistorisk Selskab kan gratis få et eksemplar af den afbildede plakat i A3 ved henvendelse til Arkivet. Pris 10 kr. for ikke-medlemmer.

Indhold

En historie om Bispebjerg	3
Besøg på Husum Skole 20. august 2018	6
Lille Bøllegård	11
Hvem Dorthea?	17
Cykeltur på Befæstningsdagen	21
Arrangementer og møder	21
Arrangement/Agendaforening Nordvest	22
Gratis bog til medlemmer – indtil ca. 6 mdr. efter udgivelse	23
Åbent i Lokalhistorisk Arkiv hver torsdag	23
Adresser	24

Medlemmerne af Selskabet ønskes en god jul og et godt nytår.

EN HISTORIE OM BISPEBJERG

af **Bendt Nielsen**

Bendt Nielsen blev født 1944 og voksede op på Bispebjerg i kvarteret ved Frederiksborgvej mellem de store fabrikker, Glud & Marstrand og Schous. Hans historie kan læses på hjemmesiden <http://www.grundtvigskolen-nv.dk>, som kan anbefales på det varmeste. Nyt fra Lokalhistorien har fået lov at trykke et uddrag af hans beretning.

Min mor, far, søster og jeg flyttede fra Islands Brygge ("Bryggen") til Bispebjerg i 1949, nærmere betegnet hjørnet af Frederiksborgvej og Rentemestervej.

Jeg boede lige overfor C. Schous Fabrikker. Det var en stor arbejdsplads, en fabrik som fremstillede sæbe, lys, og parfume. Det kan nævnes, at mange steder i København lå der flere Schous Sæbehuse.

Schou og Tatol

I provinsen hed de samme sæbehuse "Tatol", også disse forretninger leverede Schous Fabrikker varer til. Jeg har siden hørt, at forskellen var, at "Tatol" var selvejende forretninger, dog indkøbt af Schous Fabrikker, og lejet ud til en bestyrer. "Tatol" handlede ofte med egne varer, men skulle også forhandle Schous fabrikkers varer.

Schous fabrikker havde deres egen kørselsafdeling med omkring tyve lastbiler. Mange ufaglærte var ansatte på denne fabrik. Flere andre fabrikker i området var ejet af Schous fabrikker. Plastikfabrikken "Plastica", som fremstillede plastikbaljer og toiletsæder i plastik, og pladeselskabet "Tono". Begge fabrikker lå på hjørnet af Dortheavej og Frederiksborgvej. "Ilka" fremstillede barbersæbe. Den lå på Bisiddervej.

Børster og sæbe

Længere oppe af Dortheavej lå fabrikkerne "Ira" og "Hema" senere "Ægir", som var børstefabrikker. På hjørnet af Peter Ipsens Allé og Møntmestervej fremstillede Schous fabrikker vaskepulver. Det skal nævnes, at Benmøllen også blev opkøbt af Schous fabrikker. Den stank af helvede til om sommeren. Schous fabrikker havde i øvrigt også

deres egen børnehave, som lå på Dortheavej.

Udover de nævnte fabrikker var også andre småfabrikker tilknyttet Schous fabrikker. Området var meget præget af den, men derudover lå der også mange andre fabrikker. Glud og Marstrand, som fremstillede gulvspande. Thor vaskeriet. Mejeriet Enigheden. Tekno biler. Blot for at nævne nogle af de største.

Altid arbejde

Glud og Marstrand lå på et meget stort område omkranset af Rentemestervej, Frederiksborgvej, Rebslagervej og Drejervej. Sidenhen blev området brugt til teknisk skole. Min fornemmelse var, at Glud og Marstrand for mange mennesker var lidt af en gennemgangslejr i 1950-erne. Lønnen var af helvede til, og arbejdet var bestemt ikke særlig attraktivt, så de fleste mennesker fandt noget andet arbejde så hurtigt som muligt.

I 1950'erne var der en tilgang af mennesker fra provinsen, og på Glud og Marstrand kunne man stort set altid få arbejde. Desuden var der mulighed for at få et værelse at sove i. Afvises kan det heller ikke, at brudte ægteskaber gjorde, at Glud og Marstrand havde en vis tiltrækning, især hvis personen af forskellige grunde ønskede at flytte langt væk fra en tidligere ægtefælle. I forbindelse med værelserne, som i stor udstrækning var beboet af folk, der arbejdede på Glud og Marstrand, har jeg oplevet det miljø, da jeg gik med morgenaviser i ejendommen.

Kro med danseskole

Ejendommen lå på hjørnet af Rentemestervej og Frederiksborgvej. I stueetagen lå Løve Kroen. På første sal lå til omkring 1960 en danseskole. Derefter flyttede pastor Harald Søby ind med sin frikirke. Harald Søby var smidt ud af den Danske Folkekirke. Han ville ikke velsigne kongen. Desuden velsignede han det første lesbiske par. En hel del presseomtale var der om ham, men jeg fornemmede ikke, der var så mange kunder i hans prædikeboks. Alligevel har han nok haft en vis indflydelse på en vis liberalisering af den dengang meget patriarkalske Danske Folkekirke.

Ovenover danseskolen boede værtshusholderen. På kvisten, eller måske var det et tidligere loftrum, var værelserne, hvor nogle af arbejderne fra Glud og Marstrand boede. Hvor meget privatliv, der har været i det miljø, er temmelig tvivlsomt. Værelserne var meget små. Skillerummene var formodentlig ikke andet end en spånplade. Når jeg kom med morgenaviser, var der et farligt hurlumhej. Jeg blev aldrig klar over, hvem der skulle på arbejde, eller hvem der kom fra nathold, for der var kun et lokum, og alle skulle samme vej.

Virksomheder og værtshuse

Mejeriet Enigheden lå på hjørnet af Rentemestervej og Lygten og var efter sigende en god arbejdsplads. Det var en kooperativ virksomhed. Udover mange store virksomheder var der også mange enkeltmands-virksomheder, som lå i kældre og bagbygninger. En lille lædervarefabrik. Et firma, som fremstillede korkpropper. En metalsliber. Hele dette blandede bolig- og fabrikskvarter var omgivet af værtshuse. Fra Frederikssundsvej op ad Frederiksborgvej lå Café Fredensborg, Bondestuen, Pigalle, Løve Kroen. Viggos Vinstue. På Glasvej lå Glaskroen. På Rentemestervej lå Rentemesterkroen.

Min fornemmelse var, at deres store ugentlige fortjeneste lå om torsdagen, når lønningsposerne blev uddelt. Billardbordene var besat, og der blev drukket tæt. Ofte stod kvinderne udenfor fabrikken om torsdagen for at redde en del af ugelønnen. Ukendt var det ikke, at der var slagsmål udenfor kroen, men som regel gik de ind og drak videre, når de havde raset af.

Natteravne

Jeg boede overfor Løve Kroen. Udenfor vores soveværelsesvindue, som lå i stueetagen, var der sporvognsstoppsted for linje 16 og 19. Når Løve Kroen smed de sidste gæster ud, var det ikke ukendt, at der kunne være noget højroset tale. Man skulle i hvert fald ikke være den store strateg for at finde ud af, hvor de kom fra. Der kunne spores en vis uenighed mellem ”fyldebøtterne”, men det var nu ikke de store kulturelle emner, der var uenighed om. Det var ikke altid let at finde ud af, hvori uenigheden bestod. Umiddelbart lød det heller ikke som om, det var helt let for de sene natteravne at finde en linie i uenigheden. Det skal nævnes, at jeg ikke har bemærket, at beboerne i det område jeg boede i, var særlig tørstige. Enkeltpersoner kunne selvfølgelig altid udpeges.

Når jeg gik med morgenaviser, var det ikke ukendt, at der lå mennesker i opgangen og sov. I opgangene var der sjældent noget lys. Pærerne manglede, men man kunne altid finde hen til brevsprækken, hvor avisen skulle ind. Problemet var, at man for sent opdagede, at der lå én og sov. Ofte var det en brandert, der skulle dampe af.

1976. Løve Kroen lå på hjørnet af Frederiksborgvej og Rentemestervej og havde adressen Frederiksborgvej 42. Den var aktiv fra 1940 til 1964. Bygningen blev revet ned i 1981 og i dag er hjørnet et parkanlæg foran Emaljehaven og med Café Sirius på hjørnet. Foto: kbhbilleder.dk

Besøg på Husum Skole 20. august 2018

af Helge Baun Sørensen

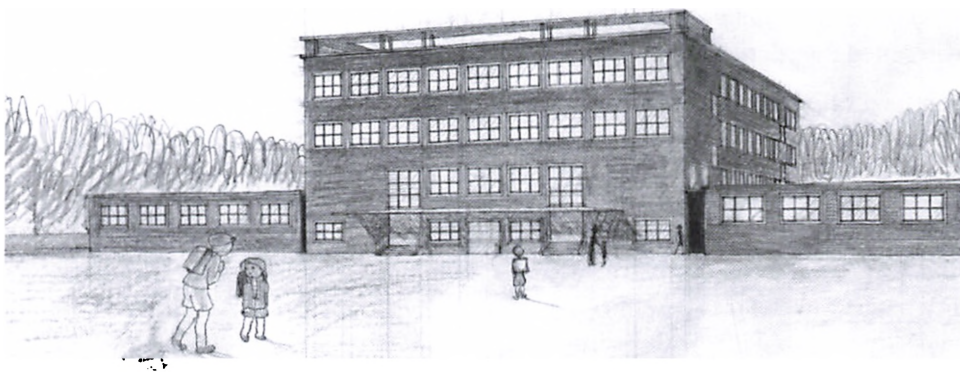
Vi var en stor flok af interesserede, der mødtes i sensommersolen ved hovedindgangen til Husum Skole eller 'Det røde Fængsel', som den er blevet kaldt gennem generationer. Den kraftigrøde, kantede bygning, der ligger på Karlslundevej, og som fra Husumparken er meget iøjnefaldende med de store boldbaner foran. Gert Nielsen, teknisk ejendomsleder, - i gamle dage kaldte vi det 'pedel' - bød velkommen ,og vi gik indenfor.

Husum Skole er fredet, fordi den er et enestående bygværk i funktionalistisk stil, tegnet af Edvard Thomsen og Frits Schlegel. En af de sjældne ting ved skolen er den store aula, som man hurtigt kommer ind i, stor og overvældende. Da skolen blev bygget, har det været spritnyt med et så stort fælles rum, velegnet til morgensang og til gymnastik på lange rækker, i takt og med musik til.

Glasloftet

Skolen er åben for alle til daglig, men Gert Nielsen har nøgle til alle rum, f.eks. var vi nede og se varmekælderens, og vi var oppe på taget, hvor der er en flot udsigt til Herlev og længere væk.

Flere gamle elever, der var i vores gruppe, blev meget betaget af at stå her igen efter så mange år.

Husum Skole, tegning af arkitekterne. Københavns Kommune opkøbte store arealer i Husum bl.a. matrikel 14 og 15, Allégården og Holmegård, hvis jorder lå syd for Frederikssundsvej. Her blev Husum Skole bygget med indvielse 12. august 1930, dengang synlig på lang afstand. I de følgende år blev der bygget boligkarreer rundt på alle sider, så skolen bestemt ikke manglede ikke elever, der for manges vedkommende havde 5 minutter til skole.

Husum Skole har gennemgået en større renovering i de seneste år, og derfor var flere lokaler ikke helt færdige. Men alle steder kunne vi beundre de smukke detaljer, trappetrin, gelændere og ikke mindst balkonerne i aulaen, hvor man har et storslået kig ned og kig op til det farvestrålende glasloft.

Andel del af besøget foregik i et klasselokale, hvor der var kaffe og småkager, mens Yrsa, medlem af selskabet, havde tilbudt at fortælle om sin tid på skolen.

Yrsa fortæller

Hun begyndte på Husum Skole i 1 c i 1948 og havde frk. Agnes Nielsen som klasselærerinde. Det var ved den tid, hvor de nye staveregler blev indført, navneord med småt og bolle-å. Man gik i skole 6 dage om ugen, osse om lørdagen. I 2. og 3. klasse gik Yrsa i eftermiddagsskole kl. 11 til 15 eller 16. Det var praksis dengang, hvor der var for mange elever til skolens kapacitet.

Hun var med i sangkoret, der øvede om eftermiddagen med sanglærer Fritz Rutloff, og var med til at synge i radioen 1954.

Revy

Hvert år var der stort revyshow, hvor 250 børn medvirkede og lærte de nye sange skrevet af sanglæreren, mens andre lærere, bl.a. Britt Bendixens far, var i sving med instruktion og kulisser.

Når forestillingen var slut, blev alle kulisser gemt oppe på loftet, hvor skolens gardiner blev hængt til tørre, efter at de var blevet vasket af skolebetjenten.

Skolebetjent Olsen boede i kælderetagen med sin kone og tre børn, Erik, Ellen og Else. Erik gik i parallelklassen, og ham har Yrsa kontakt med i dag.

Hun har spurgt ham, om det ikke var underligt at bo i cykelkælderen på skolen, men sådan var det slet ikke. For når han fik legekammerater på besøg, havde de hele skolen som deres legeplads.

Aulaen på Husum Skole med de elegante balkoner hele vejen rundt. Rummet er ideelt til forestillinger med musik og teater, hvor publikum kan stå oppe og se alt, hvad der foregår. Som tilskuer har man et sjældent flot overblik. Foto: Helge Baun Sørensen.

Det ringer ind

Når klokken ringede, stillede pigerne og drengene op i klasserækker i hver deres skolegård. Gården var delt med en hvid streg, piger til venstre og drenge til højre og ve den, der overtrådte den streg!

Gårdvagten gav så tegn, når en klasse måtte marchere op. For enden af trappen stod viceinspektøren, og hvis man ikke gik ordentligt eller snakkede, fik man en med spanskrøret. Man kunne osse få en i hovedet med en bog, en på kassen eller en med pegepinden. Yrsa fik engang en knytneve, en blodtud og måtte gå hjem med blodet ud af næsen. Der herskede en ganske streng disciplin på Husum Skole.

Lærerne

"Mange af lærerne var gamle, sådan husker jeg dem i hvert fald. Der var en del kvindelige lærere, hvoraf få var gift. De skulle tituleres frøken plus deres efternavn og de mandlige 'lærer' plus efternavn.

I mellemskolen havde vi Karl Sørensen i matematik, der var mit yndlingsfag, men jeg fik altid dårlige karakterer, og det undrede mine forældre sig over.

Når lærer Sørensen stod ved tavlen og gennemgik et regnestykke, gik han tit i stå. Så rakte jeg og en anden fingeren op og sagde, at det var forkert, og gik op til tavlen og gjorde det færdig.

Mine forældre henvendte sig til ham og spurgte ind til de dårlige karakterer, og han svarede, at han ikke kunne lide mig. Jeg blev taget ud af skolen, fik ikke 4. mellem med og fik derefter undervisning privat.

Senere fik jeg oplyst, at Karl Sørensen var sløjdlærer og ikke havde haft regneklasser i mellemskolen, men at skolen ikke havde andre til at undervise os. Seks af mine klassekammerater ser jeg stadig, og da de kom i realen og fik ny regnelærer, så kunne de slet ikke regne og måtte i lang tid have specialundervisning."

Afholdt inspektør

"Inspektøren Ludvig Petersen var en mild og venlig mand, der gjorde alt det gode, han kunne for skolen. Han boede i stueetagen i den gule villa. Ved hans afsked i oktober 1954 var alle samlet i aulaen, og jeg husker, at jeg stod lige bag ved ham, da han holdt sin tale."

Ordet frit

Efter Yrsas fine beretning blandede mange sig i snakken om disciplinen i gamle dage, hvor øretæver, brutalitet og sadisme ikke var ukendt i en skoleelevs hverdag.

Sonja Carlsen, der begyndte på Husum Skole, da den var helt ny, gav osse sit besyv med om lærerne, da hun gik på skolen. Een ting gjorde særligt indtryk: "For mig var besøget oppe på taget højdepunktet, for bortset fra at vandtilførslen med tilhørende brusere var fjernet, var det fuldstændigt, som jeg husker det inden 1939, det var nostalgi for mig. Det havde jeg glædet mig til at se."

To gamle elever fra Husum Skole. Tv. Yrsa Holm Kristensen, årgang 1948, har gennem årene samlet et stort materiale om Husum Skole, der er blevet til en bog, som vi beundrede ved besøget på skolen. En ny udgave er på vej, og flere blev skrevet op til at købe den. Til højre Sonja Carlsen, årgang 1934, der husker skolen tilbage til 1930'erne, hvor hun boede i Husum på Islevhusvej, hvor hendes far var vognmand. Mange vil huske, at

Sonja har været stærkt medvirkende til, at 'Granskende Pige' kom tilbage til bydelen. Skolepigen Sonja var med den dag i juni 1935, da Anders Bundgaards statue blev opstillet under taler og flaghejsning. Foto: Helge Baun Sørensen.

Andre aulaskoler (kig på Google)

Husum Skole kom til at danne forbillede for en række andre aulaskoler:

- Skolen ved Sundet 1938 Samosvej 50 · arkitekt Kaj Gottlob
- Kirkebjerg Skole 1943 Kirkebjerg Allé 28 · arkitekt Viggo Jacobsen
- Gentofte Skole 1944 Baunegårdsvej.

Skolen er vor anden moder,
plejer mave, krop og tand,
sørger for det rette foder,
og at vi det tygge kan.
Vore ben og vore arme
sætter sporten rask i sving,
brusebade — kolde, varme —
jager blodet sundt i ring.

Fra Husum Skolesang af Aage Kvist. Mel. Vi er børn af sol og sommer.

Lille Bøllegård

Af Svend Ole Nielsen

Friluftskolonien på Lille Bøllegård

I årene fra 1911-14 eksisterede der en friluftskoloni på den såkaldte lille Bøllegård, der lå på hjørnet af Tagensvej og Tuborgvej; omtrent ved bygningen hvori Dagli' Brugsen ligger i dag. Gården med dens jorder var i 1894 blevet opkøbt af Københavns Kommune. Kommunen besluttede i 1911, at gårdbygningerne og den store have på 5.000 kvadrat alen bagved kunne bruges til en såkaldt friluftskoloni for børn fra Københavns og Frederiksbergs kommuneskoler. Således kunne gårdens bygninger, haven og områderne umiddelbart omkring gården frit og uden betaling benyttes i den anledning.

Der går en længere historie forud for oprettelsen af denne koloni. Allerede i 1899 under stor-lockout'en havde kommunelærer R.P. Rasmussen arrangeret den første udsendelse, der betød, at 30 drenge blev sendt ud til højskolen på Emdrupborg. Og udsendelserne til forskellige højskoler fortsatte i årene derefter. Fra 1904 kom det ind under Københavns Kommunes Skolelærerforening, hvis bestyrelse dette år stod for udsendelsen af 10 hold drenge til forskellige højskoler. Disse sørgede for forplejningen på 60 øre om dagen pr. dreng og en krone for læreren. Endelig benyttedes også udsendelsen af børn til forsamlingshuse og landbrugsskoler rundt omkring i landet.

På initiativ af den københavnske filantrop og kommunelæge dr.med. Johan Niels Gottlob Carlsen, der i mange år havde været en meget engageret tilhænger af "Børnesagen", blev der i 1904 arrangeret en Børnehjælpsdag. Arrangementet involverede et stort antal af kendte skuespillere på 40 i alt, der sammen med repræsentanter fra en masse institutioner, firmaer og frivillige indsamlere gik rundt med raslebøsserne og samlede penge ind til fremme af sagen. Det indsamlede beløb blev på i alt 81.000 kr. efter at indsamlingens udgifter var dækket. En stor del af disse penge skulle gå til at fortsætte arbejdet med at sende svagelige og spinkle børn ud i landlige omgivelser og sørge for, at de fik rigelig med god næring og masser af motion. Børnehjælpsdagen fortsatte også de kommende år med indsamling af stigende beløb til indsamlingsbøsserne, hvoraf en del gik til en såkaldt friluftskoloni. Først var den placeret på to gamle gårde i Gentofte Kommune: Svejgaarden i Hellerup og senere på Holmegård i Vangede. Da disse steder imidlertid lå for langt væk fra Hovedstaden, hvad angik sporveje og andet billigt trafikmiddel, så henvendte komiteen for friluftskolonien sig efter 5 år på de to gårde i Gentofte sig til Københavns kommune og bad om at få stillet "Lille Bøllegård" til rådighed, hvad kommunen straks accepterede.

Og lige fra begyndelsen blev friluftskolonien på Lille Bøllegård finansieret af en del af de indsamlede beløb fra Børnehjælpsdagen og fik officielt navnet Børnehjælpsdagens Friluftskoloni.

Finansieringen og udvælgelsen af børn til opholdet

Det første år friluftskolonien på Bispebjerg eksisterede, har vi ikke så mange konkrete tal med hensyn til de beløb, der blev tildelt til driften af stedet, men langt hovedparten af pengene kom fra indsamlingerne på Børnehjælpsdagen. Dog tilflød der lige fra det første år et beløb fra kommunekassen, ligesom kommunen stillede pædagoger og lærerkræfter til rådighed. I 1911 var det samlede beløb til forplejningen på i alt 3.842 kr. og for personer, der forestod undervisning og opsyn og for klæder til børnene et beløb på 2.305 kr. Udgifterne til opholdet var således på godt 6.150 kr.; men hertil skal så lægges et beløb til børnenes transport til og fra kolonien. Og den foregik med sporvogn.

Det første praktiske problem var, efter hvilke kriterier børnene skulle udvælges til et ophold på Lille Bøllegård. Det blev bestemt, at opholdet primært skulle være for fattige og svagelige børn i den skolepligtige alder, og der skulle både være piger og drenge, der udvalgte fra Københavns og Frederiksbergs kommuneskoler. De børn, der blev valgt, var børn, der havde forsømt den almindelige skole, eller ikke havde haft kræfter nok til at modtage normal undervisning. Børnene skulle samtidig have en eller anden form for påviselig skavank eller mangelsygd, og der skulle derfor vedlægges en lægeerklæring fra enhver ansøger til koloniopholdet, ligesom der skulle følge udtalelser fra lærerne. Der valgte primært børn, der led af blodmangel, underernæring, kirtelsyge eller som var rekonvalescenter. Og så var der en tilbøjelighed til at vælge elever blandt de yngste af de skolepligtige børn; for jo ældre de blev, jo vanskeligere blev det at rette op på deres svagheder, blev der ræsonneret. Endelig kan det konstateres, at der de fleste år var mindst dobbelt så mange ansøgere til et ophold på Lille Bøllegård, som der kunne optages på de to hold.

Om hverdagens første aktiviteter på Friluftskolonien

Det blev besluttet, at der skulle oprettes to hold på hver 70-75 børn bestående af et omtrent ligeligt antal drenge og piger. Det første hold skulle opholde sig på friluftskolonien fra 15. maj til 15. juli og det andet hold fra 16. juli til 15. september. Altså i to måneder og i alt i godt 53 dage for hvert hold, da søndag var en fridag. Der var altså ikke tale om en egentlig kostskole. Selvom de fik fuld forplejning og opholdt sig hele dagen på Lille Bøllegård, tog de tilbage til hjemmet om aftenen og kom så igen tidligt den næste dag. Nogle år skulle børnene møde på kolonien fra kl. 8 morgen til kl. 7 aften. I andre tilfælde var det fra 7 morgen til kl. 7 om aftenen, hvor de tog sporvognen tilbage til deres hjem.

Børnene skulle på hverdage møde kl. 7, og de fik et betalt sporvognskort, ligesom al forplejning i løbet af dagen var betalt.

Umiddelbart efter ankomsten til Lille Bøllegård fik de udleveret et sæt overtrækstøj. Pigerne fik et forklæde og drengene en overtræksdragt eller en overtræksbluse. Og så fik hvert barn udleveret sit eget glas og sine egne toiletsager, deriblandt en tandbørste.

Fra gårdspladsen: Børnene ser ud til lige at være ankommet den første dag på Lille Bøllegård. De ser lidt betuttede ud, som de er opstillet i to rækker på gårdspladsen iført deres nye overtrækstøj.

Straks herefter fik børnene morgenmad, der bestod af havregrød i rigelige mængder. Efter morgenmaden foregik dagens undervisning fra kl. 8-10 eller i andre år fra 9-11. Den bestod af dansk og regning. Dertil kom et fag, som blev kaldt "Realia." Det gik ud på at fortælle børnene om alt det, der kunne opleves og iagttages ved gården og i dens omgivelser: Marken med dens blomster og dyr, himlen og regnen. Om fuglene, der havde reder og fugleunger. Om svalerne, der havde klistret deres reder oppe under portåbningen osv. osv. Mange af børnene havde formentlig næppe tidligere opholdt sig i sådanne naturomgivelser, som de her fik mulighed for. Derfor var der en stor videbegærlighed hos dem på dette område. Og så er det værd at gøre sig klart, at i netop det område, som Lille Bøllegård dengang lå, var der meget landligt med dyrkede marker og megen natur. En af beskrivelserne af gården og dens beliggenhed kan

læses i Riget fra 30. juli 1911: "Gården ligger på toppen af Bispebjerg bakke. Omkring de fire hvidkalkede længer suser Poplerne og udenfor paa Marken nær det høje Korn sig for Vinden, der stryger frisk ind fra Sundet."

Endelig blev der hyppigt foretaget ekskursioner ud i markerne og i den nærmeste omegn for både at studere naturen og få motion, ligesom der dagligt også blev sunget og danset i haven.

Om dagens frie aktiviteter på Lille Bøllegård

Og hvordan gik så resten af dagen. Ja der var der fri leg. Dvs. børnene kunne selv vælge, hvad de ville foretage sig. Og der var mange muligheder i den store have, der var blevet forsynet med gynger, vipper og en sandkasse til de yngste børn. Desuden fik alle børnene parvis tildelt et stykke jord, som de kunne benytte til at dyrke grøntsager og blomster helt efter behag. Og ellers var det næsten kun fantasien, der satte grænser for børnene kunne få tiden til at gå med på gården og i dens omgivelser.

Og flere sådanne aktiviteter kunne der læses om i de reportager, der igennem adskillige år bragtes i københavnske dagblade. Mange lokalblade og københavneraviser sendte hyppigt en journalist ud på Lille Bøllegård for at bringe en positiv artikel om det, der foregik her, og hvor glade børnene var for at være der. Avisen "København" udsendte reporter "Vicko" kunne i bladet 30. juli 1911 fortælle om flere af de aktiviteter, som børnene selv valgte at arrangere eller deltage i. Således kunne der berettes, at nogle af drengene i den bageste del af haven havde opbygget en "fæstning," med dybe grave og en vindebro, som kunne hejses op. Mange af pigerne var andetsteds i haven i fuld gang med at pleje deres småhaver, som de to og to havde ejendomsret over. I et værelse i gårdens stuehus var nogle drenge i gang med at klistre en stor rød og hvid papirballon sammen, som skulle sendes op udenfor ved hjælp af opvarmet luft. På spørgsmålet om, hvad den skulle hedde, svarede de alle i et kor: "Dænmærk."

Ovre i et stort tomt rum i selve ladebygningen var nogle af de største piger i gang med at indstudere et skuespil, som de selv havde skrevet og fået ideen til. Skuespillet skulle opføres den førstkommende dag, hvor det blev regnvejrs. I andre tilfælde af regnvejrs bænkedes børnene sig i gårdens lavloftede storstue og hørte på, at en af lærerne fortalte historier.

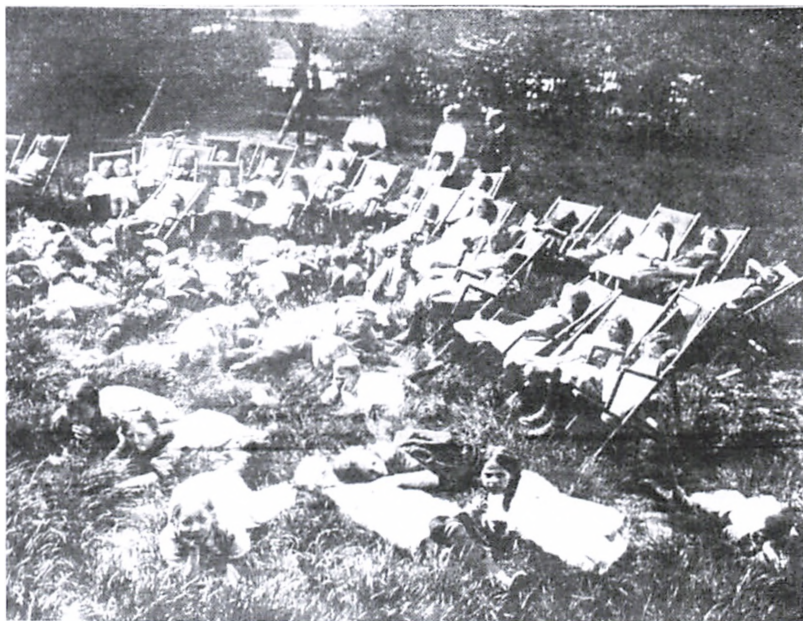
Året efter kunne man i bladet "Riget" 16. juli 1912 læse om, at drengene havde gravet underjordiske huler og opbygget et blokhus.

De ansatte og de pædagogiske principper

I de fleste år af eksistensen af friluftskolonien på Lille Bøllegård blev der hovedsageligt anvendt yngre lærere eller pædagoger til undervisning og til at holde opsyn med børnene. Ofte var det også vikarer fra Københavns Skolevæsen, der

fik disse stillinger. Og undervisningen var som tidligere nævnt af begrænset omfang. Det var den, fordi børnene ikke skulle komme bagud i forhold til de børn, der gik i en almindelig skole. Børnene var netop udvalgt, fordi de enten var fejl- eller underernærede eller ramt af sygdomsskavanker, som der skulle rettes op på. Og det skulle ske ved rigelig med næring og megen frisk luft, masser af sol samt fysiske aktiviteter i udendørs omgivelser. Så vidt muligt skulle alle aktiviteter foregå udendørs. Det gælder alt fra undervisningen til indtagelse af måltider.

Med andre ord var det et ønske, at børnene fik en både mental og fysisk forbedring af deres tilstand i forbindelse med opholdet. Således blev det i så høj grad som muligt tilstræbt, at både undervisningen og indtagelsen af dagens måltider foregik udendørs. Det var kun i tilfælde af dårligt vejr, at man trak inden døre. Det store middagsmåltid blev også altid indtaget indendørs. Den efterfølgende "Fordøjelsestime", hvor det var forbudt at lege men ikke at "knevre", blev også afviklet i haven. Børnene placerede sig i liggestole eller lagde sig i græsset ude i haven.

Børnene er efter middagsmaden i fuld gang med den såkaldte "fordøjelsestime" ude i haven liggende på plænen eller hvilende sig i liggestole. Maj 1913 (Riget).

I den samme ånd var det heller ikke tilladt at revse børnene korporligt. Og de blev i så høj grad som muligt behandlet nænsomt. I en reportage fra Bladet "Riget" d. 16. juli 1912 fortæller en af drengene forundret til journalisten, at den

ene af de to pædagoger, der havde den daglige ledelse af friluftskolonien slet ikke kunne blive vred og skælde ud.

Chr. Jensen, der gennem en årrække var formand for komitéen for friluftskolonien på Lille Bøllegård og samtidig Skoleinspektør på Haderslevsgades Skole mente, at der ved undervisningen i naturfag var særligt gode betingelser ved et langvarigt landophold: ”Forholdene her kunne under disse forhold skærpe barnets iagttagelsesevne og udvide dets forestillingskreds. Den umiddelbare anskuelse, som undervisningen knytter sig til, bevirker, at stedet bliver levende for børnene og med lethed lejrer sig i deres bevidsthed, ligesom også interessen let vækkes og vedligeholdes. Det er indlysende, at en sådan undervisning med materialet i sit naturlige leje og i de virkelige omgivelser virker ganske anderledes befrugtende på barnesindet end en tilsvarende i skolestuen.”, gav han udtryk for i en artikel i Fyns Stiftstidende i 1914.

Angående forplejningens betydning ved opholdet

Et af de målbare succeskriterier for børnenes ophold på ”Lille Bøllegård” var om der kunne konstateres en vægtforøgelse for børnene, når de forlod stedet. På den sidste dag, de var der, blev alle vejjet, ligesom de var blevet vejjet den første dag de ankom til friluftskolonien. D. 30. juli 1911 kunne der i bladet ”Riget” læses om børnenes vægtforøgelse på de foregående års hold, der varede fra 15. maj til 15. juli. Om forårsholdet kunne det konstateres, at der i gennemsnit var sket en vægtforøgelse på 3-4 pund, mens vægtforøgelsen på sommerholdet var på 6 – 8 pund. I marts måned det efterfølgende år blev børnene så igen vejjet. De blev alle samlet på St. Hansgades Skole, hvor de blev vejjet igen og trakteret med chokolade. Godt 80% viste sig gennemsnitligt at have holdt deres vægt vinteren igennem.

Hvad kan der nævnes om kosten? Så meget kan konstateres, at den var både rigelig og næringsrig. Når børnene ankom om morgenen, blev der serveret havregrød. Derefter lå der to undervisningstimer, som blev fulgt af frokost ved 10-tiden. Så blev der leget, og mellem 13 og 14 blev der serveret varm middagsmad, der normalt bestod af to retter. Hyppigst en kødret som f.eks. bøf eller kalvesteg efterfulgt af eksempelvis en blåbærsuppe eller en grød med en eller flere slags frugter i. Ved 18-tiden blev der serveret mellemmad, inden børnene tog sporvognen tilbage til deres hjem. Der var således 4 retter mad om dagen, der blev suppleret med 1½ liter mælk pr. barn. Dertil kom, at der altid blev serveret chokolade, når et barn i kolonien havde fødselsdag. Frøken Andersen, der som husbestyrerinde forestod madlavningen i 1911, var således en helt central skikkelse i kolonien. Og hun har haft nok at se til, da der hver dag i de fire måneder, som kolonien årligt eksisterede, skulle smøres i alt 800 stykker smørrebrød.

I september 1912 kunne husbestyrerinden Frøken Andersen for Socialdemokratens udsendte reporter fremvise en af madplanerne for en uges middagsmad:

Mandag: Mannagrød og boller i sauce.
Tirsdag: Sødsuppe og kødpølse med stuede gulerødder.
Onsdag: Sagovælling og kalvefrikasse.
Torsdag: Spidskålssuppe og flæsk.
Fredag: Hvid sagesuppe og frikadeller.
Lørdag: Blommesuppe og kalvesteg.

Kilder: Jubilæumsskrift for Børnehjælpsdagen 1904-2004. 100 år med børn i Danmark. Tidsskriftet: Københavns kommuneskole. Medlemsblad for Københavns kommunelærerforening. 1949. Tidsskrift for dansk skolehygiejne. 1913. Avisartikler 1911-14. Riget, København, Socialdemokraten, Berlingske Tiden-
de; Nationaltidende, Fyns Stiftstidende.

Hvem Dorthea?

af Helge Baun Sørensen

- hvorfor vejen hedder Dortheavej

Vejnavne har ofte deres helt indlysende forklaring. I Husum er mange veje opkaldt efter landsbyer på Sjælland: Gislinge, Gadstrup og Tersløse, i Brønshøj har mange fået navn fra herregårde på Sjælland som f.eks. Sparresholm, Vallø eller Gaunø. I 'Pipfuglekvarteret' er det, som kælenavnet antyder, fugle som vi-be, nattergal eller hejre, og i NV omkring Frederiksborgvej og Lygten er det gamle erhverv som brofoged, bisidder, drejer og rebslager.

Men hvordan lige med hende Dorthea?

Forklaring

I den meget velfunderede Gyl-
dendal opslagsbog "Storbyens
Stednavne" af Bent Jørgensen
fra 1999, står der:

Dortheavej Kbh. NV, Utterslev. Navngivet omkring 1900 med pigenavnet Dorthea. Det har været hævdet, at vejen har navn efter en gård, Dorthealyst, i Utterslev. ... Dens navn må ses som led i en tidlig navnegruppe i den forstadsbebyggelse på Utterslev Mark, som opstod i de sidste årtier af 1800-tallet.

Artiklen peger derefter på den mulige forbindelse til de kongelige navne, som blev brugt ved Lygten omkring 1900 med Alexandravej, Georgsvej, Thyrasvej osv.

Forfatteren er med andre ord ikke på sikker grund og gisner om vejnavnets oprindelse.

Utterslevgård

I forbindelse med research til Billedaften om industrien på Rentemestervej havde vi et naturligt indgangsspørgsmål, idet Rentemestervej på gamle kort fra omkring 1910 hedder H. C. Jensensvej. Og derfor: Hvem var denne H. C. Jensen?

Han nævnes meget få steder, bl.a. i et værk om de indlemmede områder, hvor man omtaler anlæggelsen af Tomsgårdsvej, som skulle føres tværs gennem et område, der før var sammenhængende marker. Ejeren af jorden var en grosserer H. C. Jensen, som havde været hurtigere ude end Københavns Kommune og havde opkøbt Matrikel 5a og 6a af Utterslev, jord der tilhørte Utterslevgård. Han var en torn i øjet på kommunen, fordi han ikke var nem at forhandle med.

Ifølge de gamle vejnavneregler kunne ejeren af et stykke jord opkalde en vej efter sig selv, hvis han havde lyst. Grosserer Jensen opkaldte den lange vej ned ad bakken fra Utterslev mod Frederiksborgvej efter sig selv, et navn der figurerer overalt i gamle telefonbøger og annoncer.

Foderroer og skind

Ved bladrning i KRAK-vejvisere fandt jeg en grosserer H. C. Jensen, Saxogade 63-69, som havde et stort firma med salg af huder og skind. Hvilken tilknytning kunne denne mand eventuelt have til Utterslev Mark?

På Kgl. Bibliotek kan man søge i indscannede danske aviser fra alle tider, og ved indtastning af H. C. Jensen og Utterslev dukkede der f.eks. en annonce op: *Foderrroer til Salg. 5 à 600 Tdr. gode Roer. H. C. Jensen, Utterslev.* (Nationaltidende 29 april 1896)

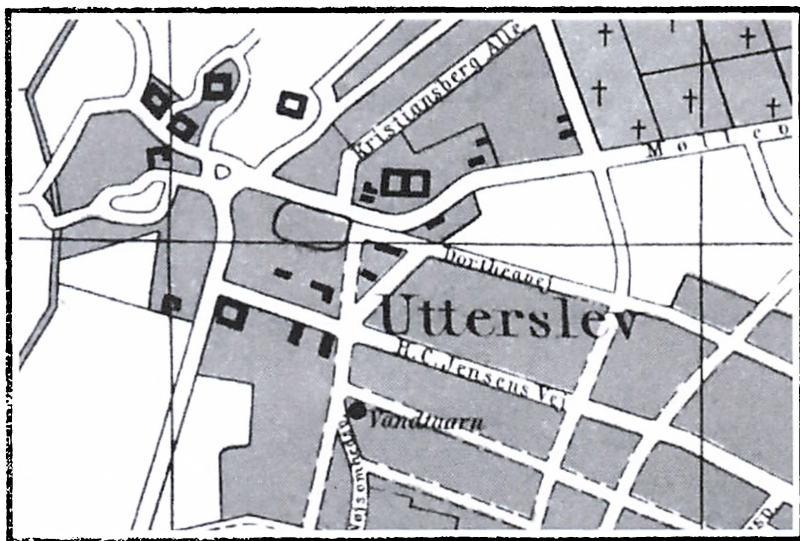
Jeg havde stedfæstet en mand af det navn til landsbyen Utterslev og lidt senere maj 1897 dukkede en artikel op, der berettede om, at kassereren ved 'Utterslev Gas- og Vandværk' var blevet arresteret for besvigelser overfor værket og grosserer H. C. Jensen, medindehaver af Utterslev Brændevinsbrænderi. Det måtte næsten være ham.

Så var hun der

Og hvad nu med Dorthea? Det gav vitterlig et lille gib, da jeg stødte på følgende bekendtgørelse: *At min kjære Hustru Dorthea, født Sørensen, er afgaaet ved Døden i Dag Kl 2 Efterm., bekjendtgøres herved. Utterslev, den 10. August*

1895. Paa egne, Børns og Svigerdatters Vegne · H.C. Jensen · Begravelsen bliver nærmere bekendtgjort. (Nationaltidende 12. august 1895)

Grosserer H. C. Jensen var åbenbart gift med en Dorthea og boede på den store Utterslevgaard midt i Utterslev - siden ombygget til Utterslev Kirke. Han havde købt den i 1872, lang tid før Københavns Kommune indledte opkøb af jord i området. Ifølge Folketællingen 1890 består husstanden af hr og fru Jensen, en søn Søren, en datter Marie, fire tjenestepiger, en avlskarl og fire karle. En velbesat proprietærgård, hvor ejeren drager omkring i forretninger, mens han har folk til at passe landbruget og køre roer ind.

Utterslev Mark på et kort fra 1906 med Utterslev landsby til venstre. De to dominerende veje i området hedder H C Jensensvej og Dortheavej efter ægteparret, der i årene før havde beboet Utterslevsgård, hvis jorder strakte sig langs med de to veje.

KRAK giver besked

At det må være den selvsamme grosserer, som ham med huderne får vi klarlagt ved et kig i opslagsværket *KRAK Danmarks Ældste Forretninger*, hvor alle data stemmer overens med H. C. Jensen fra Utterslev og hans søn, Søren Chr. Jensen, der overtager firmaet for at føre det videre i årtier frem.

Det er derfor særdeles sandsynligt, at Dortheavej er opkaldt efter H. C. Jensens hustru. Da man siden ændrede vejnavne omkring 1926, må det være blevet godkendt til videre brug, da det var i samme toneklang som de øvrige pigenavne i området. Hvorimod H C Jensensvej var modent til ændring til Rentemestervej, hvilket skete i 1930.

Et ihærdigt opsporingsarbejde af en meget eftersøgt kvinde afsluttedes med op-
løftende resultat.

H C JENSEN & SØN

Saxogade 63-69 ☒
Tlf. ★ Cent. 12567
Telegramadr. „Uldhandlen“.
Grundlagt 1863.

Afholder maanedlige Auktioner over Huder og Skind for Københavns Slagterlav. Enhver Slagter i København og Frederiksberg kan faa sine Huder og Skind solgt ved disse Auktioner.

Modtagelsesrum for Huder og Skind
De offentlige Slagtehus Halmtorvet 15
Tlf. Cent. 2656.

KRAK 1941. Firmaet H. C. Jensen har været velkendt i branchen, grundlagt 1863 af Hans Christian Jensen fra Viborg-egnen. Efter hans død i 1900 førte sønnen Søren Chr. Jensen firmaet videre til sin død i 1939, og i de følgende år var det hans enke, der stod for driften. Annoncen var uændret gennem årtier. I KRAK 1937 har Grosserer Søren Chr. Jensen adresse Vedbæk Strandvej 484, i dag en af Danmarks fineste adresser. Villaen kaldes 'Norske Hus' og blev

2015 solgt for 58 mio. kroner, den dyreste ejendomshandel i mange år.

Fakta om H C Jensen & Søn

Grundlagt under firmanavn H. C. Jensen d. 10. nov. 1863 af H. Chr. Jensen (f. 1819, d. 1900).

I 1888 optoges sønnen, Søren Jensen (f. 1860, d. 1939), i firmaet, som derefter førtes under navnet H. C. Jensen & Søn. Oprindelig forretning med uld, huder og skind. Uldforretningen ophørte i 1930. Siden 1893 afholder firmaet månedlige auktioner over huder og skind fra københavnske slagtermestre.

I 1908 startede grosserer Søren Jensen med Grosserer Holger Meyer (f. 1870, d. 1930) som medindehaver af firmaet Danske Provinsslagtermestres Hudeauktionssalg.

Efter grosserer Holger Meyers død var grosserer Søren Jensen eneindehaver af sidstnævnte firma, og efter dennes død var hans enke, fru Sigrid Søren Jensen, f. Ingemann, indehaver af begge de nævnte firmaer. Fru Søren Jensen er død i 1949; men firmaerne fortsættes af hendes arvinger.

(fra KRAK Danmarks ældste Forretninger 1950)

Cykeltur på Befæstningsdagen

Tur langs Søborghusrenden. D. 30. september kørte en gruppe lokalhistorisk interesserede en tur i det smukke sensommevej med Svend Ole Nielsen som fører og kyndig fortæller: "Vi står her på det ene hjørne af resterne af Emdrupgårds gamle barokhave på hjørnet af Tuborgvej og Emdrupvej. Skråt

over for har vi Hannibal Sanders tidligere bolig. Bagved dette lå det store farveri- og dampvaskeri indtil 1969, hvorefter det blev nedrevet." Foto: Helge Baun Sørensen.

Arrangementer og møder

Tirsdag d. 22. januar 2019 kl. 19:00-21:00

Billedaften. Kendte i Brønshøj

Sted: Kulturhuset Pilegårdens café, Brønshøjvej 17.

Bydelen har gennem tiderne tiltrukket mange berømtheder og kendte, der her har kunnet bo fjernt fra storby og rampelys: Jørgen Ryg, Finn Ziegler, Hans Hedtoft, Bodil Udsen og mange andre. Kom og oplev billeder af dem, hør dem optræde og se, hvor de boede.

Arrangør: Lokalhistorisk Selskab. Alle er velkomne.

Mandag d. 25. februar 2019 kl. 14.30-16.00

Besøg i Kulturhuset, Tingbjerg

Det nye kulturhus blev indviet i Tingbjerg d. 1. oktober. Den meget moderne bygning har allerede fået mange sjove tilnavne: 'ghettoblasteren' og 'fladskærmen', fordi den er så usædvanlig slank. Kulturhuset rummer bibliotek, mødelo-

kaler, café og plads til at sidde og arbejde. Vi bliver vist rundt af bibliotekar Thomas Nielsen. Besøget afsluttes med kaffe og kage.

Sted: Tingbjerg Kulturhus, Skolesiden 4, 2700 Brønshøj

Kun for medlemmer. Tilmelding info.lhsbhu@gmail.com

Mødetid: 14.20 i Kulturhuset.

Onsdag d. 6. marts 2019 kl. 19.00-21.00

Generalforsamling i Lokalhistorisk Selskab for Brønshøj, Husum og Uterslev.

Sted: Husum Kirke, Korsager Allé 14, 2700 Brønshøj

Dagsorden iflg. vedtægterne:

1. Valg af dirigent
2. Formandens beretning
3. Godkendelse af det reviderede regnskab
4. Fastsættelse af kontingent
5. Valg til bestyrelsen
 - Valg til bestyrelsen for en toårig periode
 - Valg af bestyrelsessuppleanter
 - Valg af revisor
 - Valg af revisorsuppleant
6. Indkomne forslag
7. Eventuelt

Ved generalforsamlingen vil der blive vist gamle Brønshøj-film med klip fra 1930-1936.

Kun for medlemmer. Tilmelding: info.lhsbhu@gmail.com

Arrangement/Agendaforening Nordvest

Tirsdag d. 15. januar 2019 kl. 19:00

Foredrag ved historiker Carsten Hess. Da husfliden blev en ideologisk folkebevægelse

Sted: Karens Hus, Bispebjerg Bakke 8

Baggrunden for den oprindelige livsnødvendige husflid, eksempler på hvordan denne husflid kom til udtryk i perioden ca.1750 - 1850. Da husfliden blev en

ideologisk folkebevægelse. Dansk Husflidsselskab, 1881. Lever husfliden stadig? Kan den bruges til noget i dag?

Gratis adgang.

Gratis bog til medlemmer – indtil ca. 6 mdr. efter udgivelse

Ved Anne Brix Christiansen – kasserer

Når vi udgiver en bog i Lokalhistorisk Selskab, så kan medlemmerne i en periode få 1 eksemplar af bogen gratis. Senest har det været **Brønshøjbogen** og **Fra Fæster Til Selvstændig Bonde Og Husmand**.

Medlemmerne kan bestille bogen sendt til deres hjemadresse (mod at de selv betaler porto), eller bogen kan afhentes på arkivet, når der torsdag er åbent arkiv fra kl. 18 til 20.

Der er selvfølgelig også en bagkant for, hvor længe bogen udleveres gratis – og den vil vi fremover sørge for at oplyse ifm. selve bogudgivelsen.

For **Brønshøjbogens** vedkommende udleveres den ikke længere gratis til medlemmer.

Fra Fæster Til Selvstændig Bonde Og Husmand kan fortsat afhentes/bestilles tilsendt indtil udgangen af februar 2019. Bogen bestilles via mail adresseret til anne.brix.christiansen@gmail.com - og indbetaling af 45 kr. til bank reg.nr. 9570 kontonr. 4 99 24 58 til dækning porto. Angiv venligst medlemsnummer i mailen og indbetaling.

Åbent i Lokalhistorisk Arkiv hver torsdag

Arkivet befinder sig på 1. sal i Kulturhuset Pilegården, hvor alle er velkomne til at kigge forbi, når vi holder åbent hver torsdag kl.18-20. Arkivet rummer en stor billedsamling, som man kan gå på opdagelse i, og dertil en imponerende samling af lokalaviser, Brønshøj-Husum Avis 1922-2016, Nordvest Avisen fra 1960-95, Husum Bladet og Husum Avis samtlige numre.

Kig forbi, få svar på spørgsmål, få en hyggelig sludder og en kop kaffe. Vi tager desuden med kyshånd imod gamle fotos fra lokalområdet og arkivalier af alle slags.

Adresse: Lokalhistorisk Arkiv, Kulturhuset Pilegården, Brønshøjvej 17, 2700 Brønshøj.

Åbent alle torsdage kl. 18-20.

Lokalhistorisk Selskab for Brønshøj, Husum og Utterslev

Hjemmeside: www.lokalhistorie-bhu.dk

Facebook: Lokalhistorisk for Brønshøj, Husum og Utterslev

Formand: Bo Öhrström, Dyssevænget 74, 2700 Brønshøj, tlf. 4046 9984
e-mail: bo.oehrstroem@gmail.com

Næstformand: Helge Baun Sørensen, Upsalagade 4, st.tv., 2100 Kbh. Ø
tlf. 2423 8280, e-mail: hbs@nr83.com

Kasserer: Anne Brix Christiansen, Dyssevænget 74, 2700 Brønshøj
tlf. 3150 9205, e-mail: anne.brix.christiansen@gmail.com

Anne-Lise Crety, Bjernedevej 13, 2700 Brønshøj, tlf. 3871 4485
e-mail: alk.cre@gmail.com

Svend Ole Nielsen, Birkedommervej 93, 1, 2400 København NV
tlf. 2084 0553, e-mail: svole2@gmail.com

Carsten Yssing, Højlandsvangen 18 st., 2700 Brønshøj, tlf. 2324 6318
e-mail: carsten.yssing@gmail.com

Thomas Viggo Pedersen, Tagensvej 256, st.tv., 2400 København NV
tlf. 3581 1233, e-mail: thomas@viggopedersen.dk

Suppleanter:

Karen Højgaard, Fjenneslevvej 14, 3.th., 2700 Brønshøj
tlf. 4141 8518, e-mail huleboer@youmail.dk

Manfred Crety, Bjernedevej 13, 2700 Brønshøj, tlf. 3871 4485
e-mail: mcretym@gmail.com

Lokalhistorisk konsulent:

Christian Kirkeby, tlf. 2546 8917, e-mail: chr.kirkeby@live.dk

Hvis man ønsker at modtage e-mails om Selskabets arrangementer, bedes man indsende egen e-mail-adresse til bo.oehrstroem@gmail.com

Kontingent for 2018/2019: 150 kr. for både enkeltmedlemmer og husstandsmedlemskab og 200 kr. for foreninger/institutioner m.m.

Bankkonto ved kontingentindbetaling: reg.nr. 9570, kontonr. 4 99 24 58

Tryk: Tryk & Kopiservice, Toftemosevej 35, 2650 Hvidovre, tlf. 2713 2020